

[Westermann.]

Jeg finder, at det er et urimeligt Overgreb over for disse Mennesker og alt det, der har ført dem frem til denne Indsats for Flaaden og Forsvaret, at rette et Forbud mod dem. Jeg kan saa meget mindre forstaa det, som den højtærede Forsvarsminister, efter at have nævnt i Udvalget, at ogsaa Motorbaadsforeningen skulde nedlægges, har udstedt en Sejlordre til Flaaden, ifølge hvilken der gives den Bemyndigelse til at henvende sig til Motorbaadsforeningen og anvende denne i den kommende Sommers Eskadreøvelser.

Der er fra den højtærede Forsvarsminister stillet i Udsigt, at der vil blive stillet Forslag om en Forøgelse af de værnepligtiges Løn. Jeg havde ventet et saadant Forslag fremsat her, naar den højtærede Forsvarsminister havde konfereret med den højtærede Finansminister derom. Jeg ved ikke, hvorledes disse Forhandlinger er gaaet, men det synes, som om de er gaaet daarligt, siden det nævnte Forslag ikke er fremsat. Jeg vil stadig fastholde, som jeg ogsaa sagde dengang, at jeg finder, at 40 Øre til de værnepligtige er for lidt. For at komme ind med en Sporvogn og tilbage om Bord igen skal den værnepligtige bruge en fuld Dagløn. Jeg maa anse det for rimeligt, at de værnepligtige faar en højere Løn. Det er mange Tusinde værnepligtige, der gaar fri, og derfor er det urimeligt, at det lille Udsnit af Befolkningen, der skal aftjene deres Værnepligt, skal ligge Familien til Byrde, idet de skal have økonomisk Støtte hjemmefra.

Et andet lille Spørgsmaal, som jeg ogsaa har rejst inden for Udvalget, er Spørgsmaalet om Forsvarsministerens Foredragsudvalg, men heller ikke her har jeg faaet noget Svar paa, hvorledes det forholder sig. I de sidste Aar er der jo blevet frataget Marinen ethvert Beløb derigennem, at det er fastholdt, at Krigsministeriet alene har Brugret over Bevillingen, fordi den staaar paa Krigsministeriets Budget. Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, om der ikke til Marinens Anvendelse kunde blive sat et Beløb af paa Ministeriets Budget, saaledes at man fra Marineministeriets Side mødte med et Budgetudkast og et Regnskab til Forsvarsministerens Foredragsudvalg, som derigennem kunde have Indseende med, at Pengene blev anvendt paa den rette Maade til Glæde, Gavn og Fornøjelse for de unge værnepligtige i deres Fritid.

Om Regeringsforslaget som Helhed

vil jeg gerne sige, at det, hvor mærkeligt det maaske kan lyde, til Trods for at det giver flere Penge, er en væsentlig Reduktion i Forhold til 1932-Ordningen, saaledes som jeg ogsaa sagde ved Sagens første Behandling. Da vi fik 1932-Ordningen, havde vi endnu Artilleriskibe, da havde vi et vist Antal Fartøjer, som nu efterhaanden er udgaaet. Nu har vi kun „Niels Juel“ tilbage, og i Løbet af faa Aar falder ogsaa det ud, og Loven hjemler jo ikke nogen som helst Mulighed for at faa Erstatning for „Niels Juel“. Derfor er det Forslag, som her er fremsat, en væsentlig Forringelse i Forhold til 1932-Ordningen, og det Antal Fartøjer, som forudsættes deri, er ogsaa en betydelig Forringelse i Forhold til det, som var 1932-Lovens Forudsætninger.

Vi skal ikke undlade at sige, som vi ogsaa har gjort i Betænkningen, at det er vor bestemte Opfattelse — og den er sammenfaldende med Sagskudskabens paa dette Punkt —, at den Flaade, der kommer ud af dette Lovforslag, vil ikke kunne løse de Opgaver, som Regeringen i visse Situationer vil komme til at paalægge dansk Forsvar, de Opgaver, som den højtærede Forsvarsminister nærmere præciserede i sin Fremsettelsestale paa Sp. 3067, hvor han bl. a. taler om, at den skulde løse Opgaver paa samme Maade, som det blev gjort i 1914—18. Dette er der ingen Mulighed for, for den Flaade, der er Tale om her, vil ikke kunne udlægge Minespærringer, og denne Flaade vil ikke kunne bevogte Minespærringer paa samme Maade, som det blev gjort i 1914—18. Hvis den højtærede Udenrigsminister havde været her, vilde jeg gerne ogsaa her i dette høje Ting have stillet Udenrigsministeren, som var Forsvarsminister under hele Sikringsstyrkens Periode, det Spørgsmaal, om han her i Tinget vilde redegøre for, om det er hans Overbevisning, at Flaaden med det foreslaaede Antal Enheder og uden Artilleriskibe, som den nu vil komme til at fremtræde, vil kunne løse Opgaven paa samme Maade som under Sikringsstyrken 1914—18. Jeg er overbevist om, at det maatte blive et fældende Udsagn for Regeringsforslaget.

Den Flaade, der bliver Resultatet af dette Forslags Ophøjelse til Lov, har ikke nogen Mulighed for at kunne sikre Sejladsen i de danske Farvande; den kan ikke sikre mod den Minefare, som bl. a. Søfartsraadet taler om i sin Skrivelse, og den har ingen Mulighed for at støtte den Import og Eksport, som er nødvendig for dansk Næringsliv. Den har ikke nogen Mulighed for at foretage en virkelig Neutralitets-